

Ne csak az edző akarjon célba érni...

Higgadtabb, megfontoltabb Szalai István ül vissza a kispadra

A nyáron, a bajnokság kezdete előtt a vezetők a feljutást tűzték célul a csapat elé. Az őszi idényben mutatottak szerint az elképzelés megvalósulása sokat veszített realitásából, hiszen a Szeged SC az 5. helyen várja a tavaszi folytatást. Ezért mi mást, mint azt kérdeztem mindenekelőtt a régi-új edzőtől, amikor megkeresték, meddig medített azon, hogy elvállalja a megbízatást?

– Annak idején természetesnek vettem, hogy egy NB I-ből kiesett csapat edzőjének nem újítják meg a szerződését, most mégis elgondolkodtam a felkérésen – emlékezett a nyáron történetekre. – Ott maradhattam ugyan a fiúk közelében, mégis sokat vívódtam a végbementeken, mert az én igazi világom mégiscsak az edzősködés. A váltásnak – ezt nagyon őszintén mondom – nem tudtam tiszta szívből örülni, mert ez a rossz szereplés következménye.

– Ennek, a látottak és tapasztaltak után, meg kellett történnie. Utólag visszagondolva a fordulatra, voltak akik ebben csupán azt furcsállották – bizonyos, ezt Szalai István is tudja –, hogy a jelöltek toplistáján mások megelőzték...

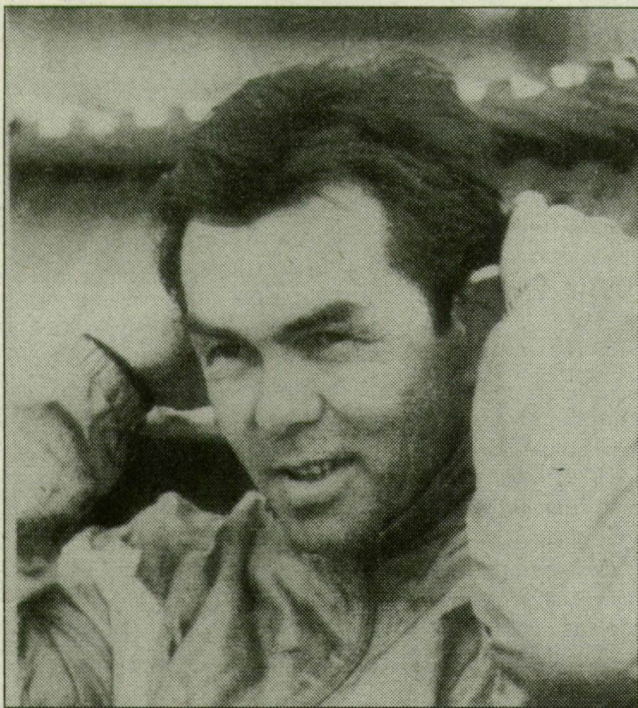
– Jómagam is értesültem a kizemeltéről... Azt mondtam magamban: nézd Szalai Pista, Bicskei Berci biztosan toronymagasan megver, Tornyai Barnabás viszont semmivel sem tapasztaltabb, vele egy szinten vagy, tehát ha felkérem, nyugodtan mondj igent!

– Rengeteg buktatót rejtegethet a korai visszatérés... Ezzel kapcsolatban csak egy felvetést: sikerült-e kiheverni a kudarcot, a kiesés okozta lelki gyötrelmeket?

– Elfelejtani nem lehet, nem is szabad, de azért megpróbáltam megemészteni, helyükre tenni a dolgokat. Abban, hogy megint a régi önmagam lehessenek, nagyon sokat segített a közvélemény. Beszélgetéseim során többen elmondták, annak ellenére, hogy kiestünk, nagy hiba volt részemről lemondani az edzősködéstről! Megmondom úgy ahogy van, ezek a megítélések is segítettek, meggyőztek arról, hogy igenis vállalnom kell a próbátélt.

– C'est la vie! – mondja a francia. A szurkolók, akik közül igen sokan kétkedve fogadták szárnypróbálgatásodat az első osztályban, most visszaköveteltek a kispadra... Jelent ez neked valamit, s ha igen, mit?

– Esetem, ha nagyon kicsikét is, hasonlít Mezey Gyuriéhoz. Ő, didalmenete ellenére, Mexikóban megbukott. Lemondott, de később, a közvélemény nyomására, ismét kapitány lett. Más kérdés, hogy a kialakult körülmények miatt nem tudott alkotni. Nagyon remélem, nekem ezzel a csapattal sikerül eredményt elérnem. A szurkolók személyemmel kapcsolatos óhaja kimondhatatlanul jól esett, nem tudom nekik elégszer megköszönni

FOTÓ: GYENES KÁLMÁN

Korábban már hírül adtuk, hogy az őszi idény végén Orosházi László, a Szeged SC NB II-es labdarúgócsapatának vezetőedzője lemondott tiszteréről. Nyomban elkezdődött a találgatás, vajon helybeli vagy máshonnan „igazol” lesz az utód. Felvetődött több ismert szakember neve, ám végül az új edző a régi, azaz ismét Szalai István kezében a karmesteri pálca. Rövid idő, alig több mint fél év telt el azóta, hogy felállt a kényelmesnek és biztosnak semmiképpen sem nevezhető kispadról, amire most megint leül... A klub vezetése – amely nagy bizakodással tekint újbóli ténykedése elé – másfél éves szerződést kötött vele.

a bizalmat. Tisztában vagyok azonban azzal is, borotvaélen táncolok! Ha háromszor-négyszer kikapunk, megint én leszek a bűnbak, s nekem ezzel számolnom kell! Úgy érzem, eljutottam odáig, hogy az ilyesmivel járó hatásokat reálisan felmérjem, ezért is merem vállalni a kockázatot.

– Mezey György esetét említettéd, amihez mindenképpen hozzá kell tenni, hogy Kispesten, egy másik közegben – ez nagyon lényeges! –, képes volt megújulni. Szegeden viszont a körülmények mit sem változtak az emlékezetes kiesés óta, sőt, a lehetőségeket tekintve romlott a helyzet. A játékosok „leengedtek”, arcnélkülivé vált a csapat, szóval sok a szakmai munkát hátráltató tényező. Nem hat ez riasztóan?

– Hogy egy csapat morálja milyen, az a mindenkor vezető tevékenységét tükrözi! Annak idején Kovács Ferenc kialakította az akkori szituációnak leginkább megfelelő légkört, amit megpróbáltam továbbvinni, éltetni. Miért tagadnám, az én időmben is voltak gondok, most azonban még inkább előjöttek, sűrűsödtek. Erről az a véleményem, egy játékos mindig addig megy el, ameddig megenedük neki! Ismerem ezeket a labdarúgókat, azért merem mondani: „elvittek” őket...

– Köztudott rólad, az „öltözőn belül” kifejezetten játékospartí

vagy, ugyanakkor – ha a dolgok úgy kívánják – hangerőért nem jársz a szomszédba, nagyon kemény is tudsz lenni. Most belecsöppentél egy olyan szituációba, amikor a kalácsot és a korbácsot is kézben kell tartanod. Mivel, hogyan akarod motiválni ezt a hitehagyottnak tetsző társaságot?

– Egy játékos mindig sikerorientált, ezért nem tudom elképzelni, hogy ne akarná a jobbat, a többet. Föl sem tételezem, hogy olyat csináljanak, amelyből számukra rossz származik. Hamarosan megbeszéljük Bodó Antallal azt az ösztönzési formát, amely mindkét félnek, a klubnak és a játékosoknak egyaránt megfelelő, tehát minden formájában a célbaérést segíti. Igyekezzünk a közelmúlt tanulságait és tapasztalatait felhasználni, ami jó volt az természetesen marad, ami nem, azt gyorsan elfeledjük!

– Magyarán szeretnéd mielőbb megtalálni a nektek leginkább járható utat. Személy szerint te mit csinálsz másként, mint a korábbiakban?

– A világ legtermészetesebb dolga, hogy nekem is változtatnom kell! Egy edző mindig úgy érzi, megfelelő a kapcsolata csapatával, hiszen jól akar. Fél év alatt felmérhettem, sok hibát elkövettem... Egyet említek csak. Ha az a bizonyos kapcsolat jobb, mint volt, akkor az emberi értékek még in-

kább felszínre kerülnek, s a játékosok talán még többször adják önmagukat. Saját bőrömről érezhettem Kovács Ferenc intelmét, miszerint ne a fiatalt, a szerényebb képességűt, hanem a rutinos sztárt ostromozza az edző, mert ő kapja a sok pénzt, tehát neki kell többet nyújtania! A tapasztalat mondatja velem, egy csapatot akkor lehet igazán egységessé tenni, ha a gyengébbet védjük, azt vesszük szárnyaink alá! Volt időm elgondolkodni, rendbe tenni dolgaimat, így rájöhettem, bizony akkor is elkapott a hév, amikor nem mindenben volt igazam. Ilyesmi a jövőben nem fordulhat elő velem, mert nemcsak én, a csapat is kárát látná!

– Ezek szerint tavasszal egy higgadtabb, megfontoltabb Szalai István ül majd a kispadon?

– Úgy érzem, ezt mostani beszélgetésünk is jól érzékelteti...

– Aligha szükséges bizonygatni, hogy tele vagy vágyakkal, elképzelésekkel. Kikkel akarod ezeket megvalósítani, körvonalaodott-e már a keret, vagy korai erről még beszélni?

– Sok időnk nincs, január hetedikén kezdjük a felkészülést. Leszűkült a keret, Apró István – ilyen szinten legalábbis – befejezte, bár bízom, hogy elhatározása nem végleges. Márton István szerződése december végén lejárt, nem marad nálunk, nem tudom hova megy, mi lesz a sorsa. Ígéretet kaptam a vezetőktől az erősítésre, szó van csatárról, középpályásokról, ami eddig biztos, hogy az újpesti Wagner Zsolt már a mienk. Nem kis problémát okoz, hogy kapusunk, Nagy Zsolt könyökét megműtötték, ezért nagyon szeretném, ha Tóth Zoltán visszajönné. Nem úri passzió, kellemes stefániai sétának ígérkezik a tavaszi menetelés, de egy edzőnek mindig az adott kerettel kell megoldania vállalt feladatát. Tisztában vagyok vele, óriási kihívás ez a mostani vezetőedzői poszt, éppen ezért minden erőmmel és tudásommal azon leszek, hogy megfeleljek a követelményeknek, mégpedig jól! Szeretném, ha mostani szerződése – a hosszabbításokkal – tíz év múlva járna le, mert az egyenlő lenne azzal, hogy értem a dolgom. Ha most sem sikerül megvalósítanom amit akarok, akkor itt az ideje, hogy máshol vagy mással próbálkozzam, mert nekem Szegeden több sanszom nem lesz. Remélem, ez nem következik be.

– Visszakerül(het) ez a csapat az első osztályba?

– A sikeres, eredményes szereplésnek nagyon sok összetevője van, egy edző egyedül ezt soha nem képes megoldani! Elengedhetetlen, hogy a csapat, annak valamennyi fociistája akarjon célbaérni, s kell egy olyan, a társaságot magánéknéző közeg, amely mindent, de mindent megtesz azért, hogy az elképzelés ne csak álom maradjon!

GYÜRKI ERNŐ

Fa Nándor elnöki poszton

Fa Nándort választották a Párizsban megalakult 60 lábas, Egytörzsű Nyitott Hajóosztály Világszövetség elnökévé.

Az ez év nyarán véget ért III. BOC Challenge földközi szülő vitorlásversenyen nagy nemzetközi elismerést szerzett 38 éves magyar óceáni szülővitorlázó-hajótervező és –építő vizeskarrierje úgy tűnik, felfelé ível. Közben itt a következő kihívás, az 1992 novemberében rajtolt nonstop földközi vitorlásverseny, a Franciaországból induló Vendée Globe Challenge, aminek szintén résztvevője lesz a magyar vitorlázó.

Amint azt Fa Nándor a székesfehérvári MIX-PRESS sajtószolgálat útján hírül adta, az eddig megrendezett földközi és más óceáni versenyek szigorú tapasztalatai adtak okot a Világszövetség megalakulására. Versenyről versenyre több a beleset, a tragédia, más a rendezőknek és a résztvevőknek az érdeke. A rendezők biztonságra, míg a hajótervezők, versenyzők és szponzorok a mind nagyobb teljesítményre törekednek

a siker és hírnév érdekében. Itt kell megtalálni az összhangot, hogy továbbra is nagyszerű viadalokat rendezzenek, de a tervezésre és kockázatvállalásra vonatkozó szabályok ne öljék meg a földközi versenyek szellemét. Mindedig azért lehetett egy BOC vagy egy Globe Challenge ilyen népszerű a világban, mert mind egytől egyig szigorú kihívás.

Az „International 60 foot Monohull Open Class Association” párizsi székhelyű és a világ valamennyi 60 lábas egytörzsű hajójával versenyzési szándékkal rendelkező vitorlázóját, tulajonosait és szponzorait tömörítő érdekvédelmi szövetség, amely egyúttal megoldást keres a rendezőbizottságok és sportolók között felmerülő vitában. A világszövetség első, egy évre választott elnöke Fa Nándor, elnökhelyettese a legutóbbi BOC Challenge abszolút győztese, Christophe Auguin (Franciaország), a szövetség titkára a világ első női földközi versenyzője, Isabelle Autissier (Franciaország).

Zatopek újra fut

A mára legendává vált csehslovák hosszútávfutó, Emil Zatopek (69) újra rajthoz áll. Az 1948-as és 1952-es olimpián aranyérmeket nyert egykori kitűnő sportoló részt vesz a világ egyik legjelentősebb szilveszteri futásán a németországi Werlben.

A Werl és Soest közötti 15 kilométeres táv megtételére a rendezők

szerint jó idő esetén több mint négyezren vállalkoznak majd. A 10. alkalommal megrendezésre kerülő nemzetközi viadal bevételeit a mozgássérült gyermekek gothai otthonának ajánlják fel. Az eddigi 9 versenyen egyébként 402 ezer márka gyűlt össze jótékonyági célra.

A világ sportja

A Szovjetunió széthullása nap mint nap érezteti hatását a sportban is. Kedden Moldáviából érkezett a hír, hogy a labdarúgó szövetség nem ohajt részt venni a Független Államok Közösségének bajnokságában, önálló akar lenni. A moldáviai szövetség erről már értesítést küldött a FIFA-nak. Ismeretes, hogy ugyanezt tette két héttel ezelőtt az ukrán szövetség is. (APA)

Joao Havelange, a FIFA elnöke bejelentette, hogy az 1994. évi választásnál is jelölteti magát a már hosszú ideje betöltött pozíciójára. Havelanga 16 éve áll a Nemzetközi Labdarúgó Szövetség élén, s általános a vélemény, hogy jól tölti be funkcióját. (AFP)

Bár az angolai futballstadionokból mostanában kevesebb botrányról érkezik hír, a játékosok fegyelmezetlensége azonban minden korábbit felülmúl. Az őszi idényben a négy osztály 93 csapatának tagjai közül 142 került a kiállítás sorsára, 37-tel több, mint egy évvel korábban. A negatív rekordot az 1982/83-as idényben könyvelték el, 242 kiállítással. Sokak szerint elképzelhető, hogy a tavaszi idény végére ez a „csúcs” megdőljön. (dpa)

Európában csendesek a tenispályák, annál több esemény zajlik a tengerentúlon. Brisbane-ben megkezdődött a 150 ezer dollárral díjazott női verseny, amelyen Temesvári Andrea is részt vesz. A többszörös magyar bajnoknő jól kezdett, s az első fordulóban a 16. helyen kiemelt ausztrál Anna Minter ellen 6:3, 6:3 arányú győzelmet aratott. (UPI)

Jól szerepel a bécsi nemzetközi férfi kézilabda tornán a veszprémi Bmac SE együttese. A magyarok mindkét csoportmérkőzésüket megnyerték, az SKP Pozsony ellen 21–17 (13–7)-re, a WAT Margareton osztrák együttes ellen pedig 18–14 (10–6) különbséggel győztek. A veszprémiek a pénteki döntőben az osztrák válogatott ellen lépnek pályára. (APA)

Teremlabdarúgó-torna Csengelén és Szegeden

Az óév utolsó napjai sem múltak el foci nélkül, Csengelén és az újszegedi Sportcsarnokban terem-

tornát rendeztek. Csengelén fiatalok (1974. augusztus elseje után születettek) mérték össze tudásukat. Öt csapat, a Szeged SC, Csengele, Zákányszék, Csongrád és Kistelek nevezett az tornára, amit a szegediek nyertek 44–7-es gólkülönbséggel. A győztes csapat: Bálint Zsolt, Tanács Zsolt, Szalai Szabolcs, Húvös Gábor, Rác Levente, Sisák Géza, Csonka Zsolt, Illés Tibor, edző: Nagylaki Kálmán.

A legjobb kapus Bálint Zsolt volt.

A városi sportigazgatóság szilveszterkor 11 csapat

részvételével bonyolította le tornáját.

A döntő eredményei: Sartorius-Mezőfölyén 5–1, Sartorius-Csengele 0–0, Csengele-Mezőfölyén 3–0.

A végeredmény: 1. Sartorius, 2. Csengele, 3.

Mezőfölyén.

A csapatokat az érmek és oklevelek mellett – az ünnepi alkalomhoz illően – pezsgővel is megjutalmazták.

Készülődés a lengyelek ellen

Még az év végi ünnepnapok sem zavarták meg a magyar asztaliteniszezőket, hogy rendszeres edzésekkel készüljenek az újabb erőpróbákra.

Különösen a férfiválogatottnak kell igyekeznie, mert már január 7-én Bialystokban Szuper Liga visszavágót játszik a lengyelek ellen, s a tét nem kisebb, mint a kiesés elkerülése.

Bérczik Zoltán szövetségi kapitány a hétfői helyzet szerint négy játékost visz magával a Varsótól 80 kilométerre lévő városba. A megszokott hármas, tehát Harezi Zsolt, Németh Károly és Varga Sándor mellett Holló Zsolt volt a negyedik jelölt, betegsége miatt azonban kénytelen itthon maradni, s tartalékként Bátorfi Zoltán kerül az utazó csapatba.

A nőknek még több idejük van a legközelebbi Szuper Liga mérkőzésükre történő felkészülésre, ők ugyanis csak január 21-én látják vendégül a franciákat, akik legjobbjá az egykori kínai válogatott Wang Xiaoming. A még mindig beteg Wirth Gabriella nélkül szereplő csapat esélyes ugyan, de még győzelme esetén sem védheti már meg legutóbbi SZL-elsőségét. Nemrég ugyanis Moszkvában 4:2 arányban kikapott, a szovjet együttes veretlen maradt, s még ha az utolsó fordulóban „elbukna”, akkor is csoportelső, mert azonos pontszám esetén az egymás elleni eredmények döntenek.